

naa til en mere indgaaende Forhandling af Lovforslaget i Udvalget og dog faa det tilbage til det andet Ting til den Tid, som vilde være ønskelig. I Udtalelserne herom fra den ærede Ordfører og i hans øvrige Udtalelser om Muligheden af at gøre Forandringer paa adskillige Punkter ser jeg en større Smødelommen end i selve dette Forslag, som her er opstillet, og jeg vil haabe, at dette ogsaa fra det andet Tings Side maa blive opfattet som en tilstrækkelig Smødelommen fra dette Tings Side til, at man vil stræbe at lade Sagen gaa videre, saaledes at der dog maa vise sig Mulighed for at naa til et Resultat i denne Samling. Jeg kan imidlertid ikke undlade til Slutning at bemærke, at man ikke kan se bort fra, at det andet Ting — ja, jeg kan vist sige begge Ting — jo i det væsentlige har vist Tilslutning til Hovedpunkterne i Regeringsforslaget, men at der desuden fra dette Tings Side er blevet stillet adskillige Spørgsmaal frem og indført adskillige Bestemmelser i Lovforslaget, som gaa ud over det Omraade, der er betegnet i Lovforslaget. Jeg tror derfor, at skulle vi naa til et virkeligt Resultat, saa maa det være derved, at man i langt højere Grad end hidtil fra Flertallets Side er tilbøjelig til at begrænse sig til de Omraader, som Loven ved sin Fremkomst omfattede.

Berntsen: Naar jeg i Dag tillader mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme for den Indstilling, her foreligger fra Flertallets Side, og som gaar ud paa at føre Lovforslaget tilbage væsentlig i samme Skikkelse som den, hvori det forlod dette Ting ved Sagens 3de Behandling, saa er det ikke, fordi jeg i et og alt sympatiserer med den Affattelse, som det ærede Flertal har givet det foreliggende Skolelovsforslag; tværtimod. Det vil være i ærede Medlemmers Grindring, at den Side af Tinget, hvortil jeg hører, har kæmpet imod, at man med Hensyn til Udskrivning ved 13 Aars Alderen indskrænker den Ret, som nu er hjemlet Befolkningen ved den bestaaende Lovgivning, ligesom vi have adbaaret dette Tings Flertal imod at forpligte Statskassen til aarlig at betale Københavns Kommune 170,000 Kr., efter at Staten i sin Tid paa en ret rundelig Maade har afgjort sit Mellemværende med Hensyn til Byrderne til Københavns Kommune. Men disse Spørgsmaal har det andet Ting ikke rørt ved, og der er ikke Anledning til at opholde sig yderligere ved dem. Jeg skal derimod gøre opmærksom paa en anden Side af Sagen, og den er, at det Mindretal, hvortil jeg hører,

har ved Sagens 2den Behandling modfat sig, at man af den Grund, som Flertallet tilsigter, vil sætte de kommunale Raad ud af Spillet baade med Hensyn til Skolekommissionernes Sammensætning, Myndighedsomraade og Indstillingsret. Vi have nu i en Række af Aar her i Tinget været enige om, at lægge betydelig forøgede Byrder paa de kommunale Raad, og det forekommer mig derfor lidet hensynsfuld, om man nu vil begynde med at tage Rettighederne fra dem. Vi ønske derfor, at de kommunale Raad faa en væsentlig Indflydelse paa Skolekommissionernes Sammensætning, ligesom vi ønske, at de kommunale Raad ligesom hidtil maa faa en væsentlig Indflydelse med Hensyn til Indstillingsretten. Vi kunne være med til at udvide Skolekommissionernes Medlemsantal, og vi kunne være med til at give de enkelte Skoledistrikters Beboere en Medbestemmelsesret, naar der er Tale om Kaldelse af Lærere, men helt, som Flertallet har ønsket, at gaa forbi de kommunale Raad, kunne vi ikke være med til, og vi kunde derfor have ønsket allerede ved denne Behandling at have stillet Forslag derom. Men da jeg indrømmer, at som Sagen nu foreligger, vil en yderligere Forhandling om de Tvistepunkter, som nu ligge Tingene imellem, have sit rette Forum i et eventuelt Fællesudvalg, har det Mindretal, jeg tilhører, indskrænket sig til at stille Vædringsforslag om at forandre Spørgsmaalet om de flydende Skolepenge. Jeg ser ikke rettere, end at det er en væsentlig Indrømmelse og navnlig en væsentlig Indrømmelse over for den Modstand, der er rejst fra Lærernes Side her i Landet mod, at det blev dem, det særlig gik ud over. Naar man stiller de flydende Skolepenge op, er det ikke alene fordi man i og for sig finder det Princip heldigt, men vi have ment, at da Beboerne i de enkelte Skoledistrikter ikke have stor Indflydelse paa Spørgsmaalet om Lærernes Afstedigelse, sit de dog derved nogen Indflydelse med Hensyn til deres Stilling over for den Lærer, som Beboerne ikke synes om, saa at de ikke blot kunde tage Børnene fra ham, men ogsaa en Del af hans Løn, selv om det ogsaa kun var en mindre Del. Nu vil Forholdet selvfølgelig blive det, at det bliver Staten og Kommunerne, der væsentlig komme til at bære disse Byrder. For mig har det imidlertid hele Tiden været Hovedformaålet, at den fattige Mand kunde faa af det offentlige Midler i Hænde til at benytte den Ret, Lovgivningen hjemler ham til selv at sørge for sine Børns Undervisning. Den sidste Tale sagde, hvad vi ofte har hørt, at 6 Kr. om Aaret for hvert Barn var ikke meget.